

[Aksel Møller.]

komme til at foregribe de midler, som må bringes i anvendelse, når den nuværende tendens skal bremse op. Endnu er det for tidligt, forekommer det mig, at vi ængstes for skyggerne af den politik, som vi stort set i fællesskab har kunnet følge siden befrielsen på det økonomiske område.

Bertel Dahlgaard: I henhold til oplysninger, der foreligger i bemærkningerne til dette lovforslag, vil der pr. 30. juni i år ialt henstå ca. 500 mill. kr. på de to Marshallkonti, heraf 149 mill. kr. på lånesektoren og 350 mill. kr. på gavesektoren. Når den højtærede regering foreslår 100 mill. kr. anvendt til en genopbygningsfond, medens lånebeløbet fortsat bliver indestående på specialkonto i nationalbanken, særlig med henblik på tilbagebetaling af disse beløb, og 250 mill. kr. afbetales på statens reguleringskonto i nationalbanken, så vil det jo sige, at af de samlede indkomne beløb på Marshallkontoen vil i indeværende Marshallår 400 mill. kr. eller $\frac{4}{5}$ indgå i den egentlige pengesaning her i landet. Dette kan det radikale venstre under de foreliggende omstændigheder anse for acceptabelt, ligesom nationalbanken har tiltrådt det.

I denne forbindelse vil jeg gerne rette et spørgsmål til den højtærede finansminister. Såvidt jeg erindrer, udgør den samlede Marshallhjælp indtil 30. juni i år ialt 126 mill. dollars eller ca. 600 mill. kr. Da der pr. 30. juni på de to konti nu kun indestår ca. 500 mill. kr., refterer der altså endnu ca. 100 mill. kr. Jeg vil gerne spørge, om den højtærede minister kan give en forsikring her til folketinget om, at dette samlede beløb vil blive fuldt udnyttet af importørerne, inden der lukkes af for benyttelse af det første Marshallårs støtte. Da det som bekendt er den sidste del af Marshallstøtten, der udgør ydelsen som gave, ville det selvfølgelig være højest beklageligt, om beløbene ikke udnyttedes fuldtud. Man kunne måske befrygte i den nuværende situation, at det begyndende prisfald i Amerika vil lægge en sådan dæmper på importønskerne, at der her kan opstå vanskeligheder, idet importørerne til en vis grad kunne fristes til at opsætte indkøbene under hensyn til det faldende prisniveau. Jeg vil gerne udtrykke det håb, at der vil være et så effektivt samarbejde mellem myndighederne og erhvervslivet, at sådanne vanskeligheder overvindes, så rigsdagen ikke på et eller andet tidspunkt måtte blive stillet over for den kendsgerning, at gavebeløbet ikke har fundet fuld udnyttelse.

Hvad angår lovforslagets bestemmelser om at oprette en fond til bistand ved investering i forbindelse med modernisering eller rationalisering indenfor vore erhverv, falder dette fuldtud ind under den dansk-amerikanske overenskomsts bestemmelser. Spørgsmålet bliver da i det foreliggende tilfælde fortrinsvis, om fondens størrelse er forsvarlig, og dernæst om fondens anvendelse kan regnes at blive forsvarlig. Fondens størrelse kan der være grund til at overveje nærmere, men større indvendinger kan der vel ikke rettes derimod under hensyn til, at der i det væsentlige kun kan disponeres over fondens midler i henhold til særlig lov. Med hensyn til fondens anvendelse vil det være meget vigtigt, at rigsdagen tilstræber, at denne anvendelse bliver af virkelig konstruktiv og nyskabende karakter indenfor erhvervslivet, så fonden ikke blot bliver en central, hvor mange forskellige interesser etablerer kapløb og konkurrence om at få fingre i billige penge eller rene gaver i form af tilskud.

I denne forbindelse kan der være grund til at henlede opmærksomheden på en udtalelse, som i går fremsattes, jeg tror, det var i „Nationaltidende“, af industrirådets direktør, direktør Odel. Direktør Odel siger i denne udtalelse, at forudsætningerne for en stabil produktion indenfor industrien er udsigten til at få tilført råmaterialer til rigtige priser og at få dem bearbejdet med rimelige omkostninger, og udsigten til at få færdigvarerne afsat på økonomisk forsvarlig måde, og direktør Odel føjer så til, at når disse forudsætninger er tilstede, vil det i almindelighed i industrien være muligt selv at løse finansieringsproblemerne på sædvanlig vis. Direktør Odel føjer endvidere til, at en finansiering gennem billige statslån vil kunne forvanske rentabilitetsbilledet og friste til investeringer, der ikke har levedygtighed. Med disse udtalelser mener direktør Odel selvfølgelig, at den billigere rente kan friste til at udvikle en produktion, som ikke nationaløkonomisk set er rentabel, men kun midlertidigt er privatøkonomisk rentabel på grund af de billige penge. Ved forvaltningen af denne fond vil der være al grund til at erindre sig disse synspunkter.

Må jeg i øvrigt i tilknytning til direktør Odels udtalelse om, at når de rette forudsætninger er tilstede, så vil industrien i almindelighed også have adgang til en normal finansiering, sige, at medens det jo måske, i hvert tilfælde når direktøren bruger udtrykket i almindelighed, kan siges at være rigtigt, så ligger det noget anderledes indenfor håndværket og den mindre industri. Jeg